

אמרי שפר "רנן"
מתוך "ליקוטי שמדאל"
מלקט ועורך" ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אחד מעקרונותיה הגדולים של היהדות: "אין הקב"ה מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחילה"

"אי אפשר להיכנס לאותו נהר פעמיים", (הרקליטוס).

איך שאדם נוהג עם אביו, כך יראו בניו וילמדו מדרכיו – אם אינו יודע להיזהר בכבודם, עתידים בניו לנהוג כן עמו, ומדה טובה מרובה, שאם נוהג בכבוד הוריו כראוי, אזי גם בניו ינהגו עמו בכבוד הראוי.

אין לנקות את הרכב ביום ששי אחר זמן מנחה קטנה דזה הרי מלאכה בדרך קבע ואסורה.

א-לוהים יצר את האדם "עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה", אבל נִפַח בְּאִפְיוֹ "נְשָׁמַת חַיִּים" (בראשית ב, ז). אנחנו בני-תמותה, אך בתוכנו יש גרעין של אלמוות. "וַיֵּשֶׁב הָעֶפְרָר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה – וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱ-לֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה" (קהלת יב, ז)

אל תגידו תמיד את מה שאתם יודעים, אך תמיד תדעו מה אתם אומרים.

אם יש מצרכי שבת שלא ישיגם ביום ששי אחר התפילה, כגון שיש מעט חלות מתוקות או לחמניות ללחם משנה, יקנה אותם לפני התפילה.

אני מבטיח שיהיה פרנסה ברווח לאלו שמתפללים מילה במילה. (רבי יצחק מסטיטשין זיע"א).

אנחנו עשויים תערובת לא-יציבה של תבונה ותשוקה, חשיבה ורגש. על כן, העצב והתשישות עלולים לגרום גם לגדולים שבגדולים לעשות טעויות.

אנשי העולם טועים לחשוב, שיתכן לחטוא כנגד הקב"ה ועם כל זאת להיות אדם בעל נימוסים ודרך ארץ, זה טעות מוכחת, בלעם שהיה רשע כלפי שמיא היה פגום בצורה נוראה גם כלפי אנשים אחרים. היו לו אורחים שלנו בלילה בביתו ובבוקר מזדרז מיד איך שהתעורר משנתו לשלחם מביתו, כדי שלא יהיה צריך לתת להם פת שחרית, כילות וקמצנות מאין כמוה!!!

אצל בלעם נאמר "חטאתי, כי לא ידעתי". לכאורה קשה, אם לא ידע במה חטא? משמע, שאי הידיעה היא עצמה חטא, רב או אחד מבני עלייה צריך לדעת על כל עוול וקיפוח, על כל מר ומצוק: הוא צריך להרגיש דברים מעין אלה, ואם אין הוא יודע וגם אינו מרגיש הרי זה פגם וחטא.

בדרך צחות, אחר שהרג המלאך את האתון, לא היה לו על מה לרכוב, וזהו הפירוש "קום לך איתם".

"בואו חשבון" - ברור, שאילו היה חייב כל אדם להופיע אישית בפני השופט פעם בחודש או פעם בשנה לבדיקת פנקסיו, כדי לקבל אישור על המשך חייו, בריאותו וממונו, היה כל אחד דואג לנהל חשבון מדוייק. אך המציאות היא הפוכה מזו. הטבע שולט בבריאה, וחוקי הטבע אומרים: כל עוד שאין שינוי, הכל נשאר כפי שהיה. כל עוד שלא יכרתו את העץ, הוא ימשיך לעמוד כאן ולגדול. כל עוד שלא תהיה רעידת אדמה, ימשיך הבית לעמוד על תילו. ממילא, אומר לעצמו האדם, אם הקב"ה בעצמו ייסד את הטבע בצורה זו שהוא הולך במהלכו ללא שינוי, מה יש לי

לדאוג? אם אני בריא, "חזקה" שאשאר בריא... אם אני עשיר, מהיכי תיתי יתהפך הגלגל? על בורא העולם אפשר לסמוך ... שוכחים אנו דבר אחד: אין צורך לשנות את הטבע כדי להביא לשינוי המצב. גלגלי הבריאה בנויים בצורה כזאת, שאותו טבע "בלתי משתנה" - הוא עצמו יכולה את השינוי .

בית טוב אינו מקום של פאר והדר המנקר לבאים אליו את העיניים, אלא להפך זהו בית שאנשיו אינם מסתכלים מה הולך אצל השני, וכל אחד מסתכל בצלחת שלו בלבד ושמה ומאושר בביתו שלו.

"בפרשה שלנו אומר ה' למשה ואהרן 'ודברתם אל הסלע', איך אפשר לדבר אל הסלע? יש נשמה לסלע! וודאי זה אמור ביחס לכל יהודי, גם אם נדמה לך שהיהודי הוא סלע - זה יכולה להיות עטיפה חיצונית, אבל יש נשמה. לא להתייאש!"

בשבת כל אחד זוכה לחוות בעוצמה מסוימת השגות א-לוקיות, ועל ידי זה הכלי הרוחני של נתינה ואהבה לזולת גדלים. כלי הנתינה, הענקה והאהבה של אדם קשור לדרגת השגותיו. וכאשר הוא משפיע אהבה לסובבים אותו, הוא זוכה לקבל אהבה משמים. לכן, שבת הוא יום חשוב מאוד בחיי הנישואין, משום שהוא היום המושלם ביותר להעמקת הקשר בין בני הזוג , וכן העמקת הקשר של כל התא המשפחתי. לכן, כל התנאים להשגת שלמות זו קיימים והם בהישג ידו של האדם.

דרשו חז"ל (סנהדרין ע"ב) עה"פ (שמות כ"ב א'): "אם במחלת ימצא הגנב"... והתורה אמרה אם בא להרגך השכם להורגו. וכן פי' רש"י כאן: למדך תורה אם בא להרגך השכם להורגו. די ש'ג' מיני השכמה בחיי האדם - בימי הנעורים, בבוקר, ובמחשבה, וצריך האדם להשכים להתגבר על היצה"ר בכל ג' הדברים הנ"ל, עיי"ש. וכן אמרו חז"ל (עירובין כ"א) במי אתה מוצא דברי תורה במי שמשכים ומעריב עליהם.

האדם במחשבתו ובמעשיו יוצר את הטומאה או את הקדושה. במוסריותו או באי-מוסריותו קובע הוא את איכות החיים.

האמונה של האדם נבחנת ומתגלה במעשים שהוא עושה, לא בדיבורים .

'האמונות שלך הופכות למחשבות שלך, המחשבות שלך הופכות למילים שלך, המילים שלך הופכות לפעולות שלך , ההרגלים שלך הופכים לערכים שלך והערכים שלך הופכים לגורל שלך.'